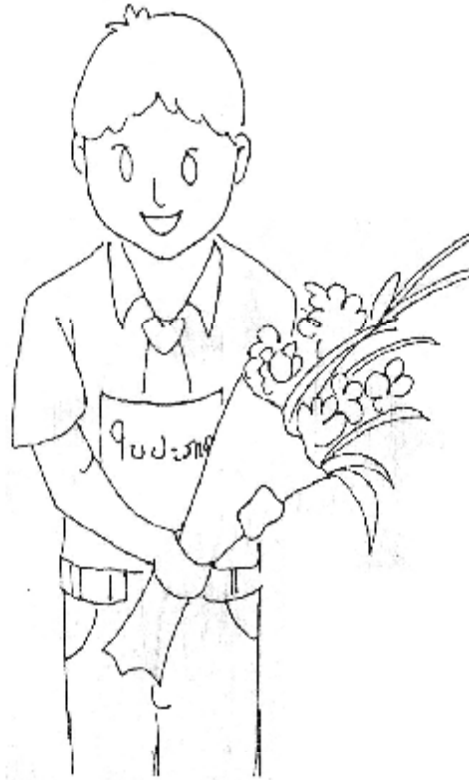

ເລື່ອງສັ້ນ

ໂມງສິນຄ້າວັນທາມອຸກ

ແຕ່ງໂດຍ: ມະນີວອນ

ແຕ້ມໂດຍ: ພ ແພງໄຊ

2006

ແດດອ່ອນໃນຍານເຊົ້າຊ່ວຍໃຫ້ອາກາດທີ່ໜາວເຢັນຄ່ອຍໆ
ມີຄວາມອົບອຸ່ນຂຶ້ນແຕ່ປານນັ້ນກໍຍັງເຮັດບໍ່ເຮັດໃຫ້ຈິດຕະກອນໄດ້
ຮັບຄວາມອົບອຸ່ນລາວນອນຂົດຢູ່ໃນຜ້າທີ່ມີເກົ້າຜົນບາງໆ ແລະມັງ
ສິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຊ້າມາເປັນເວລາດົນແລ້ວ.

ປະຕູຫ້ອງນອນຂອງຈິດຕະກອນເປີດອອກພ້ອມທັງມີສຽງຈົມ
ດ່ຳຂອງແມ່ດັງເຂົ້າມາພ້ອມວ່າ: “ປານນີກໍຍັງບໍ່ລຸກ! ນອນກິນບ້ານ
ກິນເມືອງ ພໍກໍຊົ່ວ ລຸກກໍຂີ້ຄ້ານ !” ຈາກນັ້ນສຽງປະຕູກໍດັງປ່າງ !!
ຈິດຕະກອນເອົາມືອັດຫູປິ່ນຫລັງໃສ່ສຽງທີ່ຄຸ້ນເຄີຍນັ້ນທັນທີ.

ພໍ່ກັບແມ່ຜິດຖຽງມີປາກມີສຽງກັນຕັ້ງແຕ່ຈິດຕະກອນຮູ້
ຄວາມຈິນດຽວນີ້ຈິດຕະກອນອາຍຸໄດ້ 16 ປີແລ້ວແມ່ກໍຮ້າຍດ່າ
ວ່າພໍ່ຫລິ້ນສາວເອົາເມຍນ້ອຍ, ພໍ່ກໍຈົມຮ້າຍວ່າແມ່ເອົາແຕ່ຫລິ້ນ
ໄພ້ບໍ່ສົນໃຈນຳລູກນຳຜົວຫລາຍຕໍ່ ຫລາຍເທື່ອຈິດຕະກອນຕ້ອງ
ໜຶ່ງເຂົ້າແຕ່ງກິນ ແລະ ກິນເຂົ້າຜູ້ດຽວ.

ມື້ໜຶ່ງເມື່ອໝູ່ມາຊັກຊວນໃຫ້ທົດລອງເສບຢາບ້າໂດຍໝູ່
ຂອງຈິດຕະກອນບອກວ່າ: “ຖ້າໂຕໄດ້ທົດລອງແລ້ວໂຕຊິຕົດໃຈ
ຖ້າໂຕເສບຢານີ້ແລ້ວໂຕຊິພື້ນຈາກຄວາມທຸກໂຕຢາກໄດ້ຫຍັງກໍ
ຈະໄດ້ຕາມໃຈ” ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນຈິດຕະກອນຈຶ່ງທົດລອງເສບຢາ
ບ້ານຳໝູ່ເມື່ອເສບຫລາຍຄັ້ງຫລາຍຄາວຈິດຕະກອນກໍກາຍເປັນ
ຄົນຕິດຢາມີຮ່າງກາຍຈ່ອຍເຫລືອງ, ໜ້າຕາໝື່ນໜອງບໍ່ມີຄວາມ
ຫວັງຫຍັງທັງໝົດ.

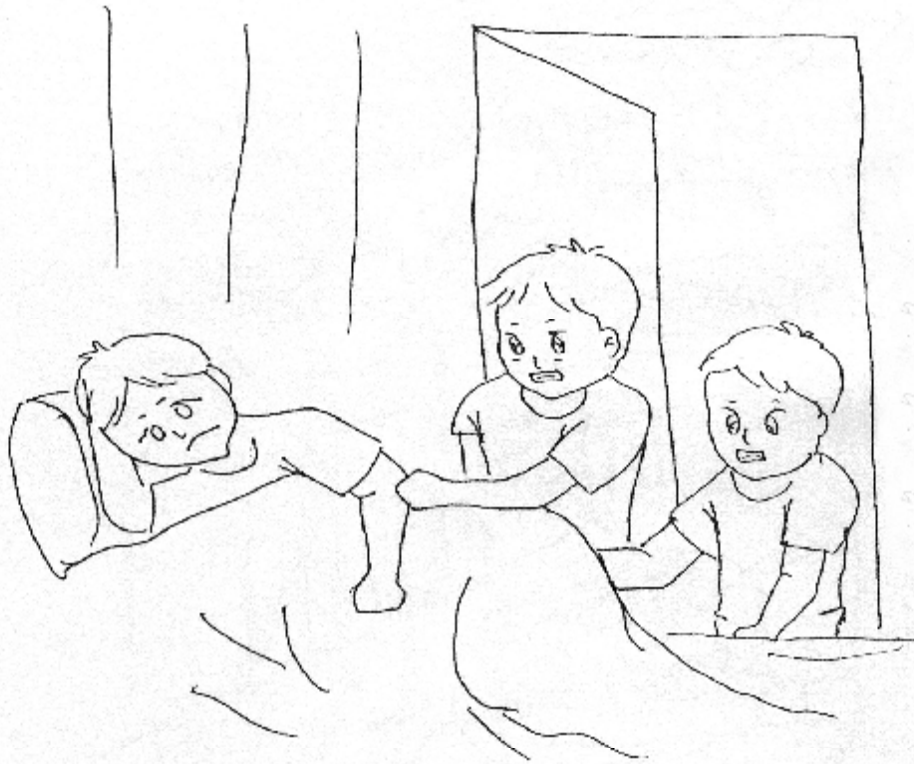
ຈິດຕະກອນຂາດໂຮງຮຽນຫລາຍຄັ້ງຕິດຕໍ່ກັນຜົນການຮຽນກໍ
ຕົກຕໍ່າອາຈານຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງບັດເຊີນມາເຖິງຜູ້ປົກຄອງ. ເມື່ອແມ່ຈິດ
ຕະກອນອ່ານກໍຮ້າຍດ່າຂຶ້ນວ່າ: “ ບັກລູກຊົ່ວ!!!ແນວມັນມັກຊົ່ວກໍ
ຊ່າງຫົວມັນທາງໂຮງຮຽນຊິເຮັດແນວໃດກໍສຸດແລ້ວ “

ຈາກນັ້ນບໍ່ດົນຈິດຕະກອນກໍໄດ້ຮັບແຈ້ງການໃຫ້ອອກຈາກ
ໂຮງຮຽນເພາະລາວບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມລະບຽບຂອງໂຮງຮຽນ
ຈິດຕະກອນເສຍໃຈຫລາຍຈຶ່ງຫັນໜ້າມາເສບຢາບ້າຫລາຍຂຶ້ນ
ກວ່າເກົ່າ.

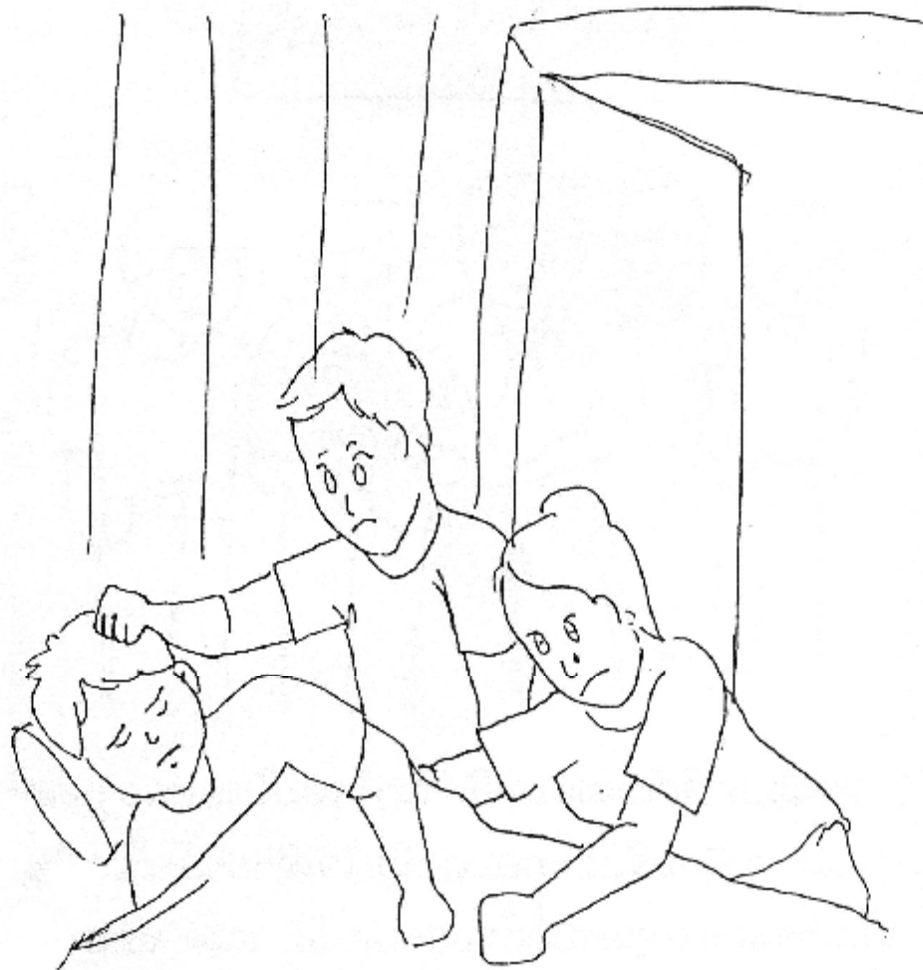
ມື້ໜຶ່ງຈິດຕະກອນຍ່າງໄປຕາມທາງດ້ວຍຄວາມຊົມເສົ້າ
ລາວຕັ້ງໃຈວ່າຈະໄປຊື້ຢາບ້າມາເສບແຕ່ລາວບໍ່ມີເງິນຈັກກີບຍ້ອນ
ຄວາມຫິວຢາແຮງລາວຈຶ່ງເກີດມີອາການເຈັບຫ້ອງ ເຈັບຫິວປວດ
ຮາກ ແລະ ປະກອບກັບຄວາມອ່ອນເພຍຂອງຮ່າງກາຍຈິດຕະ
ກອນຈຶ່ງລົ້ມລົງ ແລະ ຊັກຢູ່ແຄມທາງພຽງຜູ້ດຽວ.

ໃນຂະນະນັ້ນສົມດີ ແລະ ຄຳປ້ອງເພື່ອນທີ່ເຄີຍເຂົ້າໂຮງ
ຮຽນນຳກັນຜ່ານກາຍມາພໍດີ ພວກເຂົາຈຶ່ງພາຈິດຕະກອນກັບບ້ານ
ເມື່ອອາການຂອງຈິດຕະກອນດີຂຶ້ນສົມດີຈຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: “ ຈິດຕະ
ກອນເປັນຫຍັງໂຕຈຶ່ງເປັນແນວນີ້! ແຕ່ກ່ອນຄືວ່າໂຕເປັນຄົນແຂງ
ແຮງ, ຮຽນໜັງສືກໍເກັ່ງ! ເປັນຫຍັງໂຕຈຶ່ງອອກຈາກໂຮງຮຽນ ! “
ຈິດຕະກອນບອກວ່າ: “ທີ່ພວກໂຕເວົ້າມາກໍຖືກ! ແຕ່ຍ້ອນເຮົາມີ
ບັນຫາຢູ່ໃນຄອບຄົວພໍ້ກັບແມ່ເຮົາເພິ່ນຜິດຖຽງກັນຕະຫລອດເພິ່ນ
ບໍ່ເຄີຍເອົາໃຈໃສ່ເຮົາເລີຍເຮົາຄຽດໃສ່ເພິ່ນເຮົາຈຶ່ງເສບຢາບ້າແລ້ວ
ເຮົາກໍເປັນແນວນີ້ແຫລະ “.

ຄືນມື້ນັ້ນຈິຕະກອນນອນເອົາມືກ່າຍໜ້າຜາກໃນໃຈຄົ້ນຄິດ
ເຖິງອະດີດທີ່ເຄີຍມີໝູ່ຄູ່ເຂົ້າໂຮງຮຽນນຳກັນດຽວນີ້ ພວກເຂົາໄດ້
ຂຶ້ນຫ້ອງໝົດແລ້ວ ແລະ ພວກເຂົາເຈົ້າກຳລັງຈະໄປຮຽນຕໍ່ ທີ່ມະ
ຫາວິທະຍາໄລ ແຕ່ຈິຕະກອນເອງພັດບໍ່ໄດ້ຮຽນບໍ່ມີອະນາຄົດ.

ປະຕູຫ້ອງນອນຂອງຈິດຕະກອນເປີດອອກຄ່ອຍໆພໍ້ກັບ
ແມ່ຍ່າງເຂົ້າມານັ່ງຢູ່ຂອບຕຽງພໍ້ເອົາມືລູບຫົວ, ແມ່ກໍມລົງກອດ
ຈິດຕະກອນ ແລະ ເວົ້າວ່າ : “ ຜ່ານມາຍ້ອນພໍ້ແມ່ບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈ
ໃສ່ຕໍ່ລູກຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ລູກເປັນແນວນີ້ຕໍ່ຈາກນີ້ໄປພໍ້ກັບແມ່ຈະປ່ຽນ
ແປງນິໄສຈະບໍ່ເຮັດຄືເກົ່າເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄອບຄົວເຮົາມີຄວາມສຸກ”.

ງານ ຮັບ ໃບ ປະ ກາດ ວິ ຊາ ຊີ ບ

ຈາກນັ້ນມາຈິດຕະກອນກໍມີກຳລັງໃຈອັນໃຫຍ່ຫລວງຈາກພໍ່
ແມ່ ແລະໝູ່ເພື່ອນຈິດຕະກອນຕັດສິນໃຈເຊົາຢາບາດ້ວຍຕົນເອງ
ລາວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການຕໍ່ຕ້ານຢາເສບຕິດ ແລະ ຊ່ວຍໂຄສະ
ນາໃຫ້ເຍົາວະຊົນຊາວໜຸ່ມຮູ້ເຖິງຜົນຮ້າຍຂອງຢາເສບຕິດ ຈິດຕະ
ກອນໄດ້ກັບໄປເຂົ້າ ໂຮງຮຽນອີກຄັ້ງໜຶ່ງໃນສາຍວິຊາຊີບ.

ມື້ນີ້ແມ່ນມື້ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຈິດຕະກອນເພາະລາວໄດ້ຮັບ
ໃບປະກາດສະນິຍະບັດຈາກຈາກໂຮງຮຽນວິຊາຊີບສາຂາສ້ອມ
ແປງຈິດຕະກອນຖ່າຍຮູບຮ່ວມກັບພໍ່ແມ່ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນໂດຍສະ
ເພາະແມ່ນສົມດີ ແລະ ຄຳປ້ອງດ້ວຍຄວາມພາກພູມໃຈ.